

KART .....

ΠΟΣΤΑΛ :

‘Η υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνοργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαίωματος κρίσεως έκ δραχμών πέντε δεν λαμβάνεται όπ’ όρνιν.

‘Α. Λ. Φακίνου Μαρούσι, Μας γράφετε :

‘Κυρία Λευκοντά, σάς στέλλω

λω ένα μυθιστόρημα και θά παρακαλέσω ύμās να δημοσιευθή, και εάν θέλετε μπορώ να σάς στείλω και άλλα, διότι ή ζωή μου έχει διέλθει πολλά και μπορώ να γράψω στηρίζόμενος εις τον εαυτόν μου.

Τό έργο σας όμως, «ό Βαυκολίκας του Γεωργίου», δεν εινε μ ν θ ι ο τ ό ρ η μ α, αλλά μικρή ιστορία. Κ’ έπει πλέον δεν εινε έπιτυχής. Για δώστε την άρχη του και πέστε μας και εις σας ός φαίνεται :

‘Εβραδίσαμεν με τό φίλον μου Παρασκευά, συζητώντας για διάφορα πράγματα, όπότεν τό βλέπω έξαφνα να στέκεται και να τρέμει. Τό έρωτό τι έχει, και αυτός αντί άπαντίσεως, μου δίχην πρός ένα μέρος μιάς γεφύρας που προουσιάζει αυτήν την στιγμή, και φεύγει όσών να τον κληροδοεί. Για μιά στιγμή έστάθην μη ξεροί και έγω τί να κόμω, αλλά αυτό δίωρεσε ολίγον, και έσπευσα και έγω προς τό μέρος που ξεφανίστηκα ό φίλος μου, χωρίς να μπορώ να ξεγήνηται ή έπαθε έτσι άπρόσδοκως. Μετά ήμισιαν ώραν τον ήρθε να κτήσει ος μίαν πέτρα, ος έλεγκην κατάστασιν, και να έχη τά χέρια του στό κεφάλι του. Τόν έπλησίασα και τον ήρώτησα τι έπαθε, με κόπο μου άπήνησε, τον έίδες...τον είδες...Τι άν είδα :

(πράγματι την στιγμήν που μου είδατε με τό ζέρι του δεν είδα τίποτε.) Δεν τον είδες ; μου άπήνησε με έκπληξιν. ‘Όχι... έκίνησε τό κεφάλι του και μου έτα άκούουθα κτλ. κτλ..

Κ. ‘Αγγελων, Βαθό (Σάμου) ‘Όχι έπιτυχής τό άστυρό σας ποίημα για τον δάκρυο. ‘Αρρήστου τον λοιπόν να πάη να κωρυετείται ! ‘Α ν θ ο ς ‘Α γ γ ε λ ο ν, ‘Αλεξάνδρου. Μας γράφετε ήμια ό ήρωος των ποσειδώνων διηγήματων του ‘Μπουκέτου φέρουν τό όνομα Γιώργος. Μά συμβαίνει πράγματι αυτό ; Κι άν συμβαίνει όπως είναι ανέλεος τυχαία. Προσέθετε άνομή τά έξής :

‘Εγώ μου φαίνεται, πως όσοι φέρουν τό όνομα Γιώργος εινε άνθρωποι ευγενεις και με πολύ καλή καρδιά. Περιμένο την άπάντησιν σας άνυπομόνος.

Τήν άπάντησιν σας ; Δηλαδή ;... ‘Αν ό Γεωργίου εινε ευγενής και ήπιος ; ‘Από ή όφελτε και παραίνε... ‘Αριστομένη, Μαρξ, Μέν, Σπρον. Σας εχαραστούμεν θερμώς για τάς υποδείξεις. Είστε όμως λιγάκι υπερβολικός. Π.Χ. Τό ανέκδοτο ‘‘Όσο να μάθη τό όνομά του, εθανοήμοισενθε βέβαια, αλλά διασπορευτά. Αυτό γίνεται μ’ όλα τά περιουσιακά και ιδίως τά ξένα. ‘Εάν ανέκδοτο, τό φορτώνουν ούτε στον ένα συγγραφέα, και ούτε στον άλλο. ‘Υπόχρον έξ άλλου σχετικές παραλλαγές. Για την όσολόκη έφορήσαν πολλά πράγματα. Εινε... ανέκδοτη ! Για τό ίδιο ιστορικό πρόσωπο μπορεί να γράψη κανείς όχι δύο, αλλά και τρεις και τέσσερες φορές, ια τό τέλος της υπάχουν πολλές άλλωσπου κρουόμενες πληροφορίες. Μπορεί να γράψη κανείς και τόσο κι έκείνο, και τά πάντα, χωρίς να σφάλη. Ν.Κ. α τ ο υ λ ο υ, ‘Ενταύθα. Μά τι να γράψη κανείς ; Τά ξεαντλούν δια τί ειδικά περιουσιακά και ή έσπρημίδες. Γ. Μ. ε ν τ ε λ ο π ο υ λ ο ν, Πύλον. Τα διηγημάτά σας ός έκτεννύη. ‘Ανογήσεις χωρίς χάριν και εξαιρετικόν

ένδιαστρον, δυστυχώς. Πετ ρ ο Γ κ ε ρ η ν. Πώς γάδικε δύο φορές τό διηγήμασ ; Το ‘όδιο της άγάπης’ όχι άπολύτως καλό. Πάντως μά δείχνη πως γράφετε άρκετά καλά κι άν έκρησθητε με έπιμονή δε έπαυσετε. Σ τ α θ η ν ‘Α π ο π ο ρ ι τ η ν. Για τά καλά σας λόγια είνεσπούμεν. Τά, ποιήματά σας ώμως όχι καλά. ‘Ιδου π.χ. τά δύο πρώτα τετράστιχα της ‘Σελήνης’ :

Σελήνη που από ψηλά φωτίζει έδώ κάτω
Τό φώτισμά σου το καλό με θέλγει, με τρελλώνει
Τή κάρη μου άχτίδα σου στέκομαι και θαυμάζω
μιά αίτηρη ή καρδούλα μου βαθείά άναστενάξει.

Στέκομαι και την έρωτό και την καλοεξάττω
καρδιά μου τι έχεις και ποιεής, που βαρυσαναστενάεις ;
μήν ή χροστή Σελήνη μας που βροικεται έκεί πάνω
σ’ έμάζω, σ’ έπλάνεψε, ώστε για να τραντάξής ;

Δέν άναστενάζω, έξοστε, ή καρδιάς αλλά ό άνθρωποι. Ούτε τραντάζω ή καρδιάς. Τραντάζω τά τρέλα, τά τρέμα, τά μπουκουνήθη, όταν έκείναι καταγής. Διαβάζετε λοιπόν ποιήα. Εινε τό καλύτερο πούχετε να κάμπετε. Γ. Τ σ α κ η ν. Τα διηγημάτά σας όχι άπολύτως έπιτυχή. Αλλά ή γλώσσα άνυπομόνος μικτή ύφους άλλω γνάτο λογοτεχνική χάρη κι άλλω παρόμο με τό ήρωος κριών άρδου έσπρημίδος, λάθη γραμματικά, άκωρυσιέσεις κ.τ.λ. κ.τ.λ. Μ’ άλλους λόγους για να γράφετε καλά πρέπει πρώτα να μάθετε να ορθογραφείτε. Εινε άπαραίτητο και όχι πολύ δύσκολό. Δ. Δ. Δούμων. Και οεις—φίλος καλός έσως λέγε—μής δώσετε δυστυχώς. Δέν άπό άπάντησεσ ήδη για τό διηγήμα σας. Διότι τό καλύτερο διηγήμα. Δέν έσποτε. Δέν έσποτε άπολύτως χωρίς λόγο. Κ. Χ ρ ι σ τ ό π ο υ λ ο ν, Κρεκεβί. ‘Όλα αυτά πρέπει να γράφονται καθαρά και προσεκτικά για να έκρηθούν κι όχι έτσι πρόχειρα. ‘Επίσης γράφετε μας άπό που μεταφράζετε. ‘Όνομα συγγραφέα και τίτλο βιβλίου. Π. ε ρ. Κ ο η ν η ν ο ς, ‘Ενταύθα. Περίστε άπό τό ζήτησε σεις 89 μ.μ. Ε.Ε.Α. Πάρος, Θα σας άπαντίσομε. Μ. ε λ τ. Σ τ α θ η ν ο υ λ ο ν, Βίλλια. Νά δημοσιεύσομε τό όνομά σας στό ‘Μπουκέτο’ έντός χρονιάς ; Μά γιατί ; Δέν καταλαβαίνουμε. Γ. Γ ο υ... ‘Ιτα... Φ ο ζ ά ν, ‘Αλεξάνδρου. Το ποιήμα σας άνευτυχές. Τα κ τ ι ο ν ‘Α ν α γ ν ο σ τ η ν. Θα δημοσιευθή. ‘Α ν θ ρ ο κ α ν, ‘Ενταύθα. Το περσο σας ποίημα ‘Ζωή ζωής’, πολύ... τραυματικό ! Για να μάθη όμως ή όμαλή σας που βροικεται, δημοσιεύσομε έδώ μερικούς στίχους :

‘Ξέρεις που βροικωμαι ό γάγά μου ; Κι άν δεν ξέρεις άγαγε θέλεις να μάθής ;...

Κάτο π’ τό μαίρο και σνεφιασμένο ούρανο έδώ που ή νύχτες με τό πιασάνενο σκοτάδι και με τον άγριο βορριά μοιάζουν σαν κόλασι στον άδη...

‘Εδώ που τίποτα άλλο δεν βλέπει κανείς παρά μόνον τό άτέλειστο μελάνο πέλαγος που παραδίδεται με τον βορριά και σπώνταις στό άκρωριά τά μπουγαδάνια κύματα... κτλ..

Νεαρός Συγγραφέος. Μας γράφετε :

‘Σε παρακαλώ να μου άπάντησεσ δια τό ‘κάρτ ποστάλ’ εάν δέξομαι να άγοράσής και να δημοσιεύσεσ ένα μικρό έργο μου υπό τίτλον ‘Φρόσος ή πενταμορφή’ εικονογραφημένον ύπ’ έμού. ‘Υπόθεσις Γαλλική μάλλον.’

Μεθ’ άγάτης
‘Νεαρός Συγγραφέος’
‘Από ή υπόθεσις εινε... μάλλον γαλλική, στείλτε το καλύτερα ό κανένα γαλλικό περιοδικό. Πάντως είνε εχαραστούμεν θερμώς. Α τ α ν θ, Ουβινύην. Το ποιήμα σας πολύ άριστό. ‘Όλα τά τετράστιχα εινε πάνω κάτω σαν αυτό :

Ποτέ μου δεν άντίκρυσα
μάτια γλυκά και πλάνα
ούτε και χείλη κόκκινα
σαν τά δικά σου αλάνα !...

Γιατί κωρυεταζήστεσ τόσο τό Ινδιάν σας ; Ν. Μ., Τρίπολι. Μας γράφετε :

‘Σας παρακαλώ, ως τακτικός άναγνωστής του Μπουκέτου, δημοσιεύσατε τό παρά κάτω γράμμα εις μίαν παραλείψουσαν.’

Δυστυχώς, φίλε κύριε, τό εμπούκτο δεν δημοσιεύει τέτοιου είδους γράμματα. Προσωπικά κωρυεταζομαι δηλαδή...

Κ. Τ ο μ α κ α ρ ο π ο υ λ ο υ, ‘Ενταύθα. Οί σας σας ός πετυχημένοι. ‘Εκτενο μάλιστα τό :

Βραχιά τραγουδία κάτω στην
ταβέρνα
ποιός της μοίρας δε γνώρισε τη
[φρένα] !

Πολύ άντικοιητικό. Γ. Ε. Μ. α... Παρίσιους. Σας εχαραστούμεν θερμώς για τη συμβουλή σας. Αλλά δια μεταφράζονται από ένα περιοδικό. Πάντως δημοσιεύσομε έδώ τό ενδιαφέρον τμήμα της επιστολής σας :

‘...Γράφετε πως τό αίμα, όταν κοπή κανείς, σταματά με τους λιστους της άράγγης. Τό μέσον αυτό εινε άσφαλές βέβαια διότι ό λεπτός κλωστής του λιστού της άράγγης προκαλούν τό πήξιμο του αίματος, αλλά έχου σιγ-χρόνως τό τρομερόν μειονέκτημα να χρησιμεύουν ως φωληή στα μικρόβια του Τετάνου και ό κίνδυνος έξ αυτών εινε μεγάλος.’

TA
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ
από άπέφως τιμής TA ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και από άπό-
φως ποιότητες TA ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΚΑΤ’ ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

ΑΘΗΝΑΙ : Στοά ‘Αρακλής 12. Τηλ. νέον ; 8 - 31
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : ‘Οδός Φίλων 48. Τηλ. νέον : 10 - 26